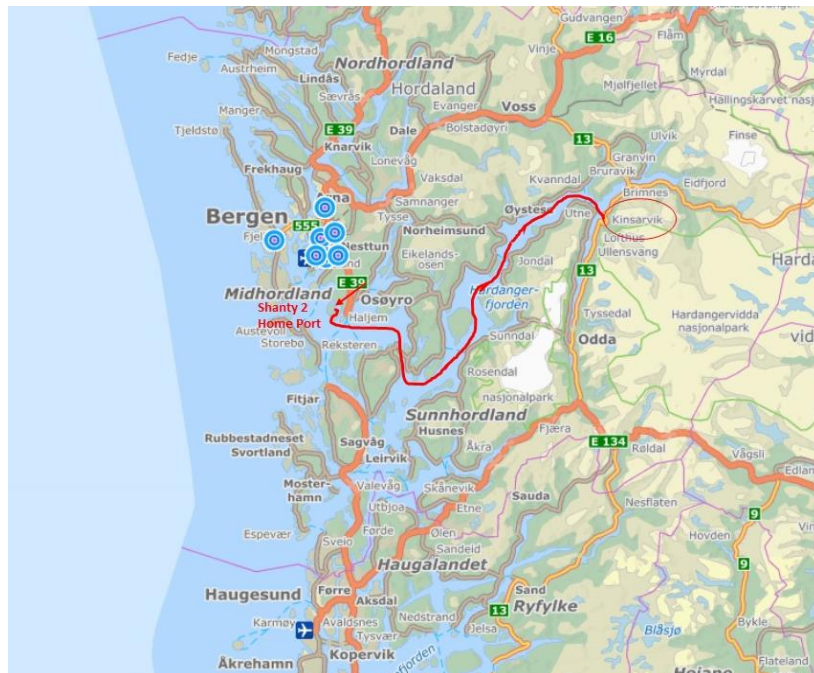

Shanty II – En oppdatering fra Norge!

Første gang vi observerte Shanty II var i Jondal i Norge. Jondal er et lite sted i Hardangerfjorden omkranset av høye fjell. Der lå Shanty 2 ganske alene.

I Jondal er det vanskelig å seile. Man heiser ikke sin spinnaker med 1200-1300 meter høye fjelltopper i lo. Og heiser man sitt storseil, er man enten dum eller meget hurtig til å reagere på «freak-wind shifts». Så vi forsto ikke helt hvorfor denne fine båten lå i bryggene på dette stedet.

Shanty 2 ble studert med en «seilers øyne». Og med mange Nordsjø-seilaser i som erfaring, ble vi alle ganske enkelt enige om at «Ja, dette er en nok god havbåt, men den har behov for litt vedlikehold og oppgradering». Det er jo slikt man liker å snakke om når man spaserer langs bryggene en sommerdag for å titte på båter. Så gikk vi tilbake ombord i vår egen noe større seilbåt. Og så starter man å fantasere litt om hva vi ville ha prioritert å gjøre dersom denne interessante båten nå mot formodning skulle være til salgs.

Så gikk Shanty 2 ganske enkelt i «glemmeboken» inntil vi i juni 2016 observerte seilbåten enda lengre inne i Hardangerfjorden – denne gang i Kinsarvik. Et sted som kanskje er enda mer risky for seilas. Der lå den igjen ganske alene og fungerte som hvileplass for stedets mange småfugler.

Vi forhørte oss litt med stedets havnevertskap og kontaktet eier som svarte at «Jo visst, båten er til salgs....»

Og etter litt grundig sjekk av båten, ble vi enige om en kjøps sum og betingelser.

Men så selve hovedutfordring:

Hvordan få båten hjem til Os ved Bergen? Men 5,5 knops fart er seilassen til Os ved Bergen teoretisk sett 12 timer. Så skal det være week-end, været må være bra og skal

man gå alene eller kanskje ha følge med annen båt? For sikkerhetens skyld? Det tar lang tid dersom man skulle ha behov for assistance i Hardangerfjorden....og været er ikke alltid det beste.

Dersom man ser på kartet kan det se ut til at avstanden ikke er så meget at bry seg med. Men Hardangerfjorden er ikke til å spøke med. Den er lang og den har tidal current som kan variere med 2-4 knop. Men - det kan være ekstrem fall vind ved vind fra øst. Dette skyldes de høye fjellene og isbreen Folgefonna. Der oppe i isen, kjøles luften ned, mens nede i fjorden varmes luften opp. Og så skal luftmassene balanseres...ved at kald luft strømmer ned fjellsidene i høy hastighet mens varm luft stiger opp. Det hele skjer ganske plutselig i løpet av sekunder. Og da kan man få vindkast på 25ms før man i det hele tatt forstår hva som skjer. Og etter noen minutter er det hele over. Og man kan igjen nyte sin kaffe - hvis da koppen ikke har blåst overbord!

Kort sagt - det er ikke hyggelig å seile under slike forhold. Og er vinden fra sør, fungerer fjorden som en vindtunnel som forsterker seg selv ettersom luften komprimeres enhver motvind. Og selv en nyinstallert Volvo maskin på 18kw er ikke nok til at sørge for fremdrift. I mange pilot-bøker er det indre av Hardanger fjorden beskrevet som «dangerous sailing area - extreme fall winds may appear on wind from east/south east»

Og vi er har selvsagt fått erfare flere ganger at denne beskrivelsen er riktig.

Så vi bestemte oss for hente Shanty 2 «hjem» til Os ved å gå med større «følge båt». I tilfelle vær og vind, eller tekniske problem skulle oppstå med Shanty 2.

I vår familie er vi ganske enkelt «seilbåt-freaks». Her er vi altså mor og far og to brødre på 17 og 18. Og vi har alstå 3 større seilbåter. Ikke helt vanlig men slik er det når man er blit «avhengig» av seilas og er næmeste nabo til en seilforening.

Så kom da lørdagen da vi tok avsted fra Kinsarvik kl 0530 om morgenen. Shanty 2 og vår større Etap 39s som fungerte som moderskip med supply og dele til nærmest alt som der kunne skje med vårt nyinnkjøpte restaureringsobjekt.

Men så, etter 30 minutters seilas kommer vinden...120gr om styrbord fra nord, perfekt vind. Ettersom vi ikke har studert rigg/wire fester i maste top er vi naturligvis litt forsiktige med seil og setter kun en liten fokk. Og vi slører utover Hardanger fjorden og måler SOG over 8 knop!! Men vi har tidal water på vår side og perfekt vind og bølge forhold. En perfekt første seilas med vår nye Thurø 33!! Og når solen etterhvert titter frem bak mørke skyer, blir det er flott seilas.

Etter 12 timer seilas er vi tilbake i hjemme havn. Alt vel og ingen problem med den «gamle damen». Den ble umiddelbart tatt på land for en grundig sikkerhets inspeksjon av skrog, kjøll, ror og propell, mast m.v. Vi seilere vil jo gjerne at slike ting ikke skal forsvinne under seilas. Men bortsett fra sjøens planter og groe, er den i svært god stand.

Nå starter vi med litt test seiling av Thurøen. Vi vil finne ut hva seil vi har behov for og litt test trim av rigg etc. Viktig å vite før vi setter igang med vår lille prosjekt «refurbishment» av båt og inventar samt full gjennomgang av rigg og utrustning.

Og hva er målet med Thurø 33 prosjektet? Hva er målet med å anskaffe en eldre seilbåt?

Kunne man ikke kjøpt en nyere seilbåt? Er dette er klok investering? Gir det avkastning og profitt?

Tja, hva skal man svare til slike dumme spørsmål? Kanskje er det noe bare vi seilere forstår. Det er livs gleden ved å få Shanty 2 i god stand og gleden ved å vite at dersom jeg vil...så kan jeg seile på alle verdens hav med min Thurø33....Og så er det en pen båt. Den har linjer og harmoni...og som vi alle vet...pene seilbåter er gode seilbåter☺

Shanty 2 ved soloppgang ved Utne i Hardangerfjorden. August 2016.